

[Knud Jespersen.]

videreføre krigen imod, at der ydes hjælp. Det må nok være en fortalelse, for ellers er jeg undtagelsesvis enig med hr. Erhard Jakobsen, når han siger, at de, der har ødelagt Sydvietnam, bør også betale for ødelæggelserne. Det synes jeg man skal meddele USA både på den ene og den anden måde. Det er nemlig dem, der har ødelagt tingene derude.

Disse historiske personer, der dukker op fra junglen, kigger lidt rundt, og så siger de: det kan ikke passe, hvad vi har hørt, at krigen er slut, for vi har jo fortsat den i 28 år. Det er da muligt, at hr. Ninn-Hansen og hr. Erhard Jakobsen kan fortsætte krigen i Vietnam, men det, der er afgørende, er, at Vietnams folk nu har lagt slutstenen på sin befrielseskamp, først imod den japanske, så imod den franske og nu imod den amerikanske imperialisme. Hvis så man vil drage den konklusion, at vi har kun ét holdepunkt i den nuværende situation, og det er at støtte os til det USA, som flere og flere af dets allierede er bekymrede og bange for, så er det en konklusion, som vi må advare imod bliver indført i dansk udenrigspolitik. For det, der har været fejlen, er, at dansk udenrigspolitik i alt for høj grad har været orienteret efter disse betingelser, som blev givet fra de amerikanske udenrigspolitiske eksperter.

Jeg forstod på de konservatives udtalelser i massemedier og i aviser, at de på alle måder stillede den betingelse, at hvis man skulle hjælpe — det var ganske vist, før Saigon blev befriet — skulle to betingelser opfyldes: krigshandlingerne skulle være ophørt, og freden skulle være en kendsgerning. Og i den situation er jeg jo i stand til at foreslå de konservative, at de lever op til deres redelighed. For mit vedkommende er det helt ligegyldigt, hvem vi støtter, Hanoi eller Saigon, bare vi støtter Vietnams folk, som har krav på vores støtte. Det er senere, end vi skulle være kommet i gang, og vi har, hvis vi vil kalde os mennesker og humanister, faktisk også brug for i dette folketing at tvætte den plet af os, som vi pådrog os, da finansudvalget nægtede at give bevillingen på de 150 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er naturligvis med tilfredshed, jeg konstaterer, at hr. Knud Jespersen er klar

over, at her i det høje ting kan ytringsfriheden i hvert fald ikke begrænses, og at man naturligvis har lov til at bruge de udtryk, som kommunistiske talere gang på gang bruger om anderledes tænkende, når man finder, det er fuldt berettiget. At det er fuldt berettiget, fik jeg understreget alene ved hr. Knud Jespersens egen optræden. Der skal et ualmindelig godt øje til for ved at besøge et hospital at få øje på hundredtusinder af lemlæstede børn. Der skal meget hysteri til for at sige sådan noget. Meningen er vel, at hr. Knud Jespersen ved ikke, om det var 100 eller 1.000, og derfor blev det til hundrede tusinde millioner eller flere.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg forstår, at denne særprægede humanisme, som har taget plads i hr. Erhard Jakobsen, går ud på, at hvis det er 1.000 børn, så er det ikke så galt, er det 100.000, så er det måske heller ikke så galt, men hvis det er 1 million, så kan man begynde at diskutere det.

Det er et grundlag, som jeg slet ikke vil diskutere på, men jeg konstaterer bare, at næsten hele verden ved, at der er omkommet omkring 1 million børn — og det var i øvrigt ikke bare ét hospital, jeg besøgte. Men jeg forstår, at hvis man slår 1.000 børn ihjel i Vietnam, så gør det ikke noget for hr. Erhard Jakobsen. Det gør det for mig. Der er faldet alt for mange, også selv om det kun var 1.000, men desværre er det mange flere.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I anledning af udtalelser, der er faldet om mine kommentarer forleden morgen til meddelelsen om Saigons fald, vil jeg gerne sige, at krigen i Vietnam efter min og vel de flestes opfattelse har været ulykkelig og udsigtsløs. Ingen af parterne har vel til punkt og prikke overholdt Parisaftalerne fra 1973. Men Saigonstyret, der nu er væk, bærer hovedansvaret ved ikke at have levet op til bestemmelserne om national forsoning og politisk løsning. At jeg har udtalt mig kritisk om USA's Vietnampolitik, bør ikke overraske nogen. Netop Vietnamspørgsmålet har